

CHÙM THƠ 252
CHÚA NHẬT LỄ HIỂN LINH
03-01-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu. (Mt 2, 1 – 12)

Khi Chúa Giêsu sinh hạ tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, trong đời vua Hêrôđê, có mấy nhà đạo sĩ từ Đông phương tìm đến Giê-rusalem. Các ông nói: "Vua người Do-thái mới sinh ra hiện đang ở đâu? Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Người ở Đông phương, và chúng tôi đến để triều bái Người". Nghe nói thế, vua Hêrôđê bối rối, và tất cả Giêrusalem cùng với nhà vua. Vua đã triệu tập tất cả các đại giáo trưởng và luật sĩ trong dân, và hỏi họ cho biết nơi mà Đức Kitô sinh hạ. Họ tâu nhà vua rằng: "Tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, vì đó là lời do Đấng Tiên tri đã chép: Cả người nữa, hỡi Bêlem, đất Giuđa, không lẽ gì người bé nhỏ hơn hết trong các thành trì của Giuđa, vì tự nơi người sẽ xuất hiện một thủ lãnh, Người đó sẽ chăn nuôi Israel dân tộc của Ta".

Bấy giờ Hêrôđê ngầm triệu tập mấy nhà đạo sĩ tới, cặn kẽ hỏi han họ về thời giờ ngôi sao đã hiện ra. Rồi vua đã phái họ đi Bêlem và dặn rằng: "Các khanh hãy đi điều tra cẩn thận về Hài Nhi, rồi khi đã gặp thấy, hãy báo tin lại cho Trẫm, để cả Trẫm cũng đến triều bái Người". Nghe nhà vua nói, họ lên đường. Và kìa ngôi sao họ xem thấy ở Đông phương, lại đi trước họ, mãi cho tới nơi và đậu lại trên chỗ Hài Nhi ở. Lúc nhìn thấy ngôi sao, họ hết sức vui mừng. Và khi tiến vào nhà, họ đã gặp thấy Hài Nhi và Bà Maria Mẹ Người, và họ đã quỳ gối xuống sụp lạy Người. Rồi, mở kho tàng ra, họ đã dâng tiến Người lễ vật: vàng, nhũ hương và mộc dược. Và khi nhận được lời mộng báo đừng trở lại với Hêrôđê, họ đã qua đường khác trở về xứ sở mình.

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

ĐI TÌM THÁNH

Nhà của thánh hẳn phải là nhà cao cửa rộng
Nội thất tân kỳ sang trọng xa hoa
Giường của thánh hẳn phải là giường ngà
Đầy đủ tiện nghi, thừa nệm êm chăn ấm?

Hay, nhà cao cửa rộng hẳn là nhà của thánh
Khu ổ chuột tồi tàn là của bọn phạm nhân
Xe hơi là của thánh, tục cứ bước chân trần
Rượu đất tiền của thánh, rượu tầm phào của tục

Ai là thánh giữa trần gian mộng thực
Mà người người mãi nô nức đèn hoa
Đi tìm thánh nơi sang trọng, ngọc ngà
Tôn phong ai có trí thức,
    có chức quyền,
    có bạc tiền,
    thầy đều là thánh

Có cả tôi, tóc trên đầu bạc trắng
Vẫn tìm cho mình, loại thánh mình thích thôi
Thánh thực, thánh thay, thánh đã đến nhà rồi
Tôi vẫn đuổi xua, vì thánh đòi tôi phải nghèo, phải khó

Mỗi Mùa Giáng Sinh, thánh nằm trong máng cỏ
Làm tôi thẹn thùng, phải ngó lại nhà tôi
Ở phố hoa, hay đồng ruộng xa xôi
Không đến nỗi tôi, mà tôi chưa thỏa

.....

Xin Cho Con

Tìm đến thánh theo ánh sao rất lạ
Của trời cao, của ơn cả nhiệm màu
Là ánh sao chiếu dạo lòng khát khao
Tiễn biệt phù hoa, chạm vào cõi thánh

Xin tin yêu mong ngộ niềm linh hạnh
Thánh chẳng đâu xa, thánh hóa xác phàm
Để mọi xác phàm, mặc lấy cao sang
Của Thánh, Thánh Thực! Thánh Thay! Thánh Tử!

ả giang hồ

VIẾNG HÀI NHI

mấy đạo sĩ, từ phương xa
đến mừng Cứu Chúa đã sinh ra
vàng, nhũ hương, mộc dục
phục quý trang nghiêm, lễ vật chói lòa

còn em,
ả giang hồ,
viếng Chúa Giáng Sinh,
từ một góc bụi xa
khép nép

.....

Em chẳng có gì tặng cho Hài Nhi,
mà Hài Nhi trao em, một niềm vui rất đẹp
Hài Nhi rất giống em, giống ngủ bụi ngủ bờ
Giống chẳng có cửa nhà, giống trần trụi trợ vơ
Giống có bè bạn, đám ngu ngơ nghèo khổ

Giống em nữa, chẳng hề giàu có
Bời không màng, cũng chẳng ước với mơ
Giống vô tư đây đó kiếp giang hồ
Cho được cứ cho, cho đi cho bằng hết

Và hài nhi muốn em hãy còn cho tới chết

....

Cả một đời, chưa đoạn kết ruỗi rong
Mà em nghe vui sướng tận cõi lòng
Hóa ra, có một đêm đông chưa từng có

Vì em có một người mà em chưa từng có
Hiểu cho em kiếp đây đó giang hồ
Điểm phúc thay, này thân bụi xác tro
Một Đấng Thánh cùng thân tro xác bụi

Vui sướng đi hỏi ai người làm lũi
Giữa vũng lầy buồn tủi phận ô nhơ
Máng cỏ rơm có thông điệp bất ngờ
Chúa hóa thân kẻ bụi bờ cùng khôn

Chúa cảm thương ai buông niềm hy vọng
Khi một khát khao không dám mộng thành lời
Em nghe lòng như bay bổng, chơi vui
Có kẻ hiểu, thương em, xuống nơi trần thế

Nên giống em, biết bao nhiêu mà kẻ
Để em nên giống Người, qua dâu bể tang thương

.....

ở giang hồ

CON CHỮ

“Ngôi Lời đã hóa thành nhục thể, và đã cư ngụ giữa chúng ta” (Ga 1, 14)

cảm ơn em những dòng thơ lãng mạn
viết cho trần gian vạn khối chân tình
tự trong đáy tim, trong cõi lòng mình
dòng thơ ấy như hiển linh thanh ý

cảm ơn em những niềm riêng cất kỹ
gói chữ tình trong lao lý đau thương
đêm nín sâu những khao khát đời thường
một góc nhỏ ấm mùi hương thiên viện

cảm ơn em con chữ nào lúng liếng
thoáng một ánh nhìn, thánh thiện đơn sơ
chẳng hỏi em thành thực hay giả vờ
cứ thấy chữ là thấy thơ màu nhiệm

cảm ơn em những dòng tình quý hiếm
của trái tim luôn tìm kiếm tình yêu
nhịp đập vẫn rung, nhịp nghỉ vẫn đều
chưa lỗi nhịp một đời yêu tất tả

cảm ơn em con chữ nào vội vã
bước ra khỏi lòng dẫu ngã dẫu nghiêng
để sẻ chia những lẽ kín niềm riêng
thai nghén đủ, giờ khai hoa nở nhụy

cảm ơn em đã chu toàn thiên ý
con chữ tình hương vị của trời cao
đã thoát thai trong đêm lạnh đầy sao
lãng mạn lắm, mỗi tình nào sánh ví...

ở giang hồ

CON MUỐN LÀM VỊ THÁNH

Con muốn làm vị thánh
Thánh yêu người chẳng đáng yêu
Thánh yêu người đáng ghét biết bao nhiêu
Thánh yêu kẻ thù mình ghê gớm lắm

Con muốn làm vị thánh
Thánh yêu người bất hạnh bởi bất an
Thánh yêu người thù con tới muôn năm
Thánh yêu người bỏ con nằm hiu quạnh

Con muốn làm vị thánh
Thánh yêu người ghẻ lạnh vô tâm
Thánh yêu người xa lánh con lỗi lầm
Thánh yêu người xóa tên con trong trí

Thánh yêu người kiêu căng, ích kỷ
Thánh yêu người mạ lỵ nhuốc nhơ
Thánh yêu người ngoan mặt làm ngơ
Thánh yêu người trên, trơ, trăng tráo

Cuộc đời con chẳng còn chi lưu dấu
Có chăng là những tiếng xấu, tiếng hư
Chỉ là tội nhân trong mắt mọi người
Uổng phí cành hoa đời nay héo úa

Tất cả tan bay, chỉ còn mình Chúa
Chúa muốn con muôn thừa cứ yêu người
Người càng oán ghét, tình con càng không voi
Trái tim yêu, biến đời con nên thánh....

ở giang hồ

CON XIN LÀM CÁI CỘT ĐÈN

Con chỉ xin làm cái cột đèn
Đứng giữa trời sương gió
Để cho ai đó
Làm cái bóng đèn sáng trưng

Con tin Chúa không cúp điện giữa chừng
Chỉ sợ bóng đèn kia sáng tỏ
Tưởng ánh sáng là của mình tự có
Mà hỏng đi, làm tối cột đèn con

Xin nối người vào nguồn điện sắt son
Nguồn ánh sáng của yêu thương, khiêm nhượng
Nguồn ánh sáng từ trên cao chiếu xuống
Soi gian trần, chiêm ngưỡng cõi huyền siêu

Cũng có người làm cột đèn hắt hiu
Cho con làm cái bóng đèn cháy sáng
Thì xin cho con lòng biết ơn vô hạn
Và kiên trung nối sự sáng Chúa thôi

Ôi đẹp thay huyền nhiệm Ánh Sáng Người
Ánh sáng mới của lòng yêu, khiêm nhượng
Xin giữ con, cái cột đèn sẵn sượng
Một tình yêu thâm lặng đứng, đồng công...

ả giang hồ

BA CHUÔNG

XIN TÌNH YÊU HIỂN LINH

Theo ánh sao lạ,
chiếu dọi vào nơi hang đá Be-lem

Con dám về chốn ấy mà xem
Một Đấng Thánh rất ngoan hiền thơ bé
Bên Mẹ dịu dàng lời ru khe khẽ
Chuyến xe đầu đời, rơm cỏ nhẹ dâng hơi

Con dám tin một Đấng Thánh ra đời
Khởi đầu kiếp nhân sinh là người nghèo khó
Nằm trong chuồng bò, trong máng cỏ
Là Đấng Cứu Tinh cả nhân loại điêu linh

Ánh sao ấy, Đức Giê-su, Lời Tình
Của Thiên Chúa Giàu Lòng Khoan Dung ban tặng
Soi lòng con một con đường ngập nắng
Nắng khiêm nhường, nắng phục vụ, yêu thương

Kìa! Ngay bên con, một cõi đời thường
Nghèo đói, thấp hèn, oan sai, lạnh giá...
Rất giống Chúa Hài Nhi, nơi hang đá
Mà con ngại ngùng, chẳng dám viếng thăm?
Huống nữa là yêu thương, phục vụ tận tâm
Và dám tin ấy hiện thân của Chúa?

Xin đốt lên lòng con ngọn lửa
Sáng tình yêu thương, cháy tàn lụi đời mình
Ôi tình yêu Chúa, xin hãy hiển linh
Nơi cõi lòng con, bàn tay, tiếng nói....

Ba Chuông

AI ĐI VỀ PHÍA NHÀ MÌNH

“Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận” (Ga 1, 11)

Ai đi về phía nhà mình
Người quen, người lạ, người tình, người dưng?
Mà hoa lá bỗng ngập ngừng
Mây xôn xao gió chín từng băng khuâng

Trăng sao đứng lặng tàn ngần
Sương đêm vỡ hạt hóa thân mưa hồng
Bầu trời chẳng đặng tỉnh không
Thiên hà máy động một vòng nghinh vương

Còn em say mộng tâm thường
Giả vờ bất giác mười phương vô tình
Không nghe khao khát lòng mình
Chẳng màng vũ trụ đẹp xinh bất ngờ

Bởi vì một mối tình thơ
Đơn phương nở nụ bên bờ trần gian
Nghìn thu đã nhận phụ phàng
Thêm nghìn thu nữa, trót mang, cũng đành

Trời ơi! Trời quá chân thành
Còn em chẳng hiểu ngọn ngành tình yêu
Em xin đứng lặng bên chiều
Cảm ơn Trời đã đến liêu... nhà em!

Chút tình đầu có hom hem
Xin Trời vui nhận thôi đêm lạnh lùng

Ba Chuông

TIẾNG THẦM

dịu dàng lắm tiếng thầm trong đêm vắng
khe khẽ thôi mà trầm lắng niềm yêu
có phải là nhịp ân tình huyền siêu
trong khiêm hạ mà mỹ miều rất lạ

Nàng và Chàng tinh khôi ơn phước cả
vạn hào quang nơi êm ả, đơn sơ
một Hài Nhi trong máng cỏ bơ thờ
mà thánh thiện dường Lời Thơ cực trọng

người khiêm hạ phía trời xa nghe ngóng
mấy tầng sao cúi thấp xuống lung linh
người thiện tâm quì sụp lạy tôn vinh
ngôi Thánh Tử rày tỏ tình cứu độ

xin cung tiến lời không khen vạn thuở
Đấng Cứu Tinh nên phận nhỏ âm thầm
lễ dâng Người là thành ý, thiện tâm
thờ phượng Chúa rất khoan nhân, từ ái

xin cung tiến
tình khiêm, son sắt mãi...

ba chuông

CHÚA KHÔNG XA

một chén cháo cho cha
một chút quà cho mẹ
mấy tập vở cho đàn em bé
viên thuốc ân cần cho kẻ yếu đau

là vàng ròng đắt giá biết bao
là nhũ hương ngọt ngào ngây ngất
là mộc dược quý nhất
kính dâng mừng Ngôi Con Chúa giáng sinh

ôi! Chúa vô cùng giàu có, vô cùng uy linh
lại thiếu thốn chút tình khiêm hạ
lại thêm thường cây yêu thương sinh quả
nơi lòng người dâng hiến cả tình yêu

Chúa đang ở không xa cảnh tiêu điều
con tìm Chúa nơi mỹ miều nhưng lựa
quên địa chỉ của ai người nhớt nhúa
nhớ tuổi tên kẻ phú quý giàu sang

Chúa muốn con bước xuống khỏi ngai vàng
về thăm mẹ nơi cuối làng nghèo đói
về thăm cha sâu hắt hiu mòn mỏi
Chúa âm thầm đang đền tội, không xa

một chén cháo cho cha
một chút quà cho mẹ
mấy tập vở cho đàn em bé
viên thuốc ân cần cho kẻ yếu đau

.....
ba chuông

HƯƠNG NAM

TÌM CHÚA

Con đường xuống mở ra con đường lên
Cho ai thành tâm kiếm tìm hạnh phúc
Một Thiên Chúa hữu hình trong huyết nhục
Mọi xác phàm hiện thực cõi thần linh

Kìa ánh sao đêm soi lối đặng trình
Ba đạo sĩ đi tìm Con Thiên Chúa
Và ánh sao không còn di chuyển nữa
Đậu lại một vùng nghèo khổ Bê-lem

Người đã tìm đến, không đến để xem
Nhưng đến phục quì, kính tôn, chiêm ngắm
Lòng ngây ngất một tình yêu say đắm
Chúa từ cao thăm xuống tận dương gian

Tin, Cây, Mền tiến dâng Vua Vinh Quang
Vàng, Nhũ Hương, Mộc Dục
Những lễ phẩm từ tấm lòng chân thực
Có khởi nguồn ơn mạc khải thần linh

Khi khát khao tìm Con Chúa Giáng Sinh
Được chúc phúc, xứng tôn vinh, chúc tụng
Ngài là Chúa, Vua muôn đời vinh hiển
Rày hóa thân nên hiến lễ toàn thiêu

Không thể đi tìm, nếu không có tin yêu
Tìm mà không gặp, vì tin yêu dối trá
Xin cho con một hồng ân cao cả
Tin yêu Lời Người, ánh sao lạ hiển linh

Tìm được Chúa cho chính mình
Và trở nên ánh sao chiếu sáng tình yêu Chúa

Hương Nam

SAO

Con chỉ muốn là sao ở tít trên cao
Lộng lẫy tài năng, tên mình sáng chói
Con không muốn là sao thương kẻ nghèo, người đói
Sợ bị thiệt thòi, sợ phải hiến thân

Con chỉ muốn là sao kiểu phàm trần
Mau giàu có, mau tên vàng tuổi ngọc
Con không muốn là sao thương tiếng than, tiếng khóc
Ai kia đói nghèo, sầu khổ quanh năm

Con chỉ muốn là sao hun hút xa xăm
Tách khỏi mình đi những bụi phàm lem lấm
Con không muốn là sao thương đời nhơ kiếp bần
Nợ nần, túng quẫn, lặn độn triền miên

Con chỉ muốn là sao bên các bậc thánh hiền
Một mớ chữ chẳng cần tình cần nghĩa
Con không muốn là sao bên đám dân đen hèn hạ
Đi lễ, đọc kinh, đốt một chữ bẻ đôi

Chỉ vì con muốn là sao phàm tục thôi
Mà hồng cả một đời mang danh là có đạo
Đạo nào dạy tôn thờ danh vọng, bạc tiền, cơm áo?
Hẳn không phải là Đạo của Chúa Giê-su?

Xin cho con quì xuống trước Hai Nhi
Và chiêm ngắm Một Vì Sao xuất hiện
Vì Sao của Đạo Yêu và Dâng Hiến
Yêu và hiến cho người-chẳng-được-ai-yêu

Hương Nam

M. SAO KHUÊ

BE LEM, EM, KHIÊM NHƯỢNG

Chẳng vì em nhỏ bé nhất hành tinh
Hay vì em chưa có tên, có tuổi
Cũng chẳng vì thân đơn đời gió bụi
Hay nghèo nàn lắm lũi thàng năm xa

Chẳng vì em không mộng ước kiêu sa
Không khao khát bóng phù hoa rực rỡ
Chẳng vì em địa chỉ đời tạm bợ
Chôn phong trần, khốn khổ cõi cùng đĩnh

Chẳng vì em không trang điểm đời mình
Không se súa mà lặng thinh danh phận
Chẳng vì em chịu chôn vùi, ản ản
Nhu gái không chồng, phận ản duyên ôi

Chẳng vì em chịu thua kém, thất thời
Nơi thôn dã một góc trời nhỏ bé
Chẳng vì em dài ngày trong cô lẻ
Vẫn âm thầm bập bẹ tiếng thương yêu

Chẳng vì em nhân đức lạ mỹ miều...
Mà vì Chúa huyền siêu khiêm nhượng quá
Người chọn em, ban ân hồng, phước cả
Em chính là phép lạ của tình yêu

Hát lên đi, em, Be lem diễm kiều
Ơn khiêm nhượng, Chúa yêu người khiêm nhượng...

M. Sao Khuê

TRONG TAY BÉ GIÊ-SU

Chìm trong ánh đèn đời rực rỡ
Em cứ tưởng mình lộng lẫy đến kiêu sa
Có ngờ đâu lòng em tối thực là...
Tăm tối lắm giữa phù hoa rực rỡ

Em thơm nức hương trần đời vỡ lẽ
Tưởng mùi tiên trong cõi tục u phiền
Có ngờ đâu chẳng một chút hương tiên
Mà là chút hương tiền mua giả dối

Em xinh đẹp giữa loài người, thế giới
Tưởng sẽ là xinh đẹp mãi bền lâu
Có ngờ đâu một thoáng vội qua mau
Rồi tan tác xác hoa màu héo úa

Em khôn ngoan, không còn ai hơn nữa
Tưởng nghìn thu sáng tựa ánh sao trời
Có ngờ đâu là mê muội muôn đời
Vùi dập em rơi trong kiếp ngạo

Em, tất cả, đều là hư là hão
Nếu không khiêm nhường nương cậy Chúa toàn năng
Ba chiêm tinh thông thái nhưng thiện tâm
Tìm gặp Chúa, Đấng Ban Nguồn Thông Thái

Hãy quì xuống và khiêm cung thờ lạy
Nguồn thiện chân, nguồn tuyệt mỹ thiên thu
Đặt đời mình trong tay bé Giê-su
Em thực đẹp, thực thơm tho, rực rỡ...

M. Sao Khuê

